

YÖNETMELİK

Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'ndan:

ATIK YAĞLARIN YÖNETİMİ YÖNETMELİĞİ

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, atık yağların geçici depolanmasına, toplanmasına, taşınmasına, rafinasyona tabi tutulmasına, enerji geri kazanımının sağlanmasına ve bertaraf edilmesine ilişkin teknik ve idari esasların belirlenerek çevre ve insan sağlığının korunması ile doğal kaynakların verimli kullanımının sağlanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, atık yağ tanımında yer alan atık yağlar ile bu atıkların yönetimi çerçevesinde; geçici depolanmasına, toplanmasına, taşınmasına, rafinasyona tabi tutulmasına, enerji geri kazanımının sağlanmasına, bertarafına, alınacak önlemlere ve yapılacak bildirimlere ilişkin usul ve esasları kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 9/8/1983 tarihli ve 2872 sayılı Çevre Kanununun 8 inci, 11 inci ve 12 nci maddeleri ile 10/7/2018 tarihli ve 30474 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 1 sayılı Cumhurbaşkanlığı Teşkilatı Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinin 97 nci ve 103 üncü maddelerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

a) Akaryakıt: 4/12/2003 tarihli ve 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanunu kapsamında tanımlanan ürünleri,

b) Atık yağ: Orijinal kullanım amacına uygun olmayan ve Ek-1'de atık kodları yer alan madeni yağları,

c) Atık yağ rafinasyon tesisi: TS 13541 - İş Yerleri - Atık Yağ Rafinasyon ve Rejenerasyon Tesisleri İçin Kurallar standardı ve Bakanlıkça belirlenen tesis özelliklerine sahip, atık yağlardan TS 13369 - Yağlama Yağları, Endüstriyel Yağlar ve İlgili Ürünler (Sınıf L) - Baz Yağlar standardına uygun olarak baz yağ üretiminin yapıldığı atık işleme tesisini,

ç) Atık yağ üreticisi: Faaliyetleri sonucu Ek-1'de yer alan atık yağların oluşmasına neden olan gerçek ve/veya tüzel kişiyi,

d) Bakanlık: Çevre ve Şehircilik Bakanlığını,

e) Baz yağ: TS 13369 standardında tanımlanan ürünü,

f) Beraber yakma tesisi: 6/10/2010 tarihli ve 27721 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Atıkların Yakılmasına İlişkin Yönetmelikte tanımlanan beraber yakma tesisi,

g) Bertaraf: İkincil amacı enerji geri kazanımı olsa dahi geri kazanım olarak kabul edilmeyen ve 2/4/2015 tarihli ve 29314 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Atık Yönetimi Yönetmeliğinin Ek-2/A'sında yer alan işlemlerden herhangi birini,

ğ) Çevre lisansı: 10/9/2014 tarihli ve 29115 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Çevre İzin ve Lisans Yönetmeliğinde tanımlanan lisansı,

h) Deneme üretimi: Atık yağ rafinasyon tesisinde atık yağlardan TS 13369 standardına uygun olarak baz yağın üretildiğinin ve rafinasyon prosesi yetkinliğinin ispatı amacıyla yapılan çalışmayı,

ı) Geçici depolama: Atıkların atık üreticisi tarafından işleme tesislerine ulaştırılmadan önce üretildikleri yerde güvenli bir şekilde bekletilmesini,

i) Geri kazanım: Piyasada ya da bir tesiste kullanılan maddelerin yerine ikame edilmek üzere atıkların faydalı bir amaç için kullanıma hazır hale getirilmesi için Atık Yönetimi Yönetmeliğinin Ek-2/B'sinde yer alan işlemleri,

j) İl müdürlüğü: Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğünü,

k) Madeni yağ: Baz yağına veya kimyasal sentez yöntemi ile işlenen maddelere, bazı katkıların ilavesi sonucu, hareketli ve temas halinde olan iki yüzey arasındaki sürtünme ve/veya aşınmayı azaltma veya soğutma özelliğine sahip mamul haline getirilen doğal veya yapay maddeleri,

l) Madeni yağ lisansı: Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu (EPDK) tarafından 17/6/2004 tarihli ve 25495 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Petrol Piyasası Lisans Yönetmeliği kapsamında verilen lisansı,

m) Motor yağı değişim noktası: İl Müdürlüğünden izin belgesi almış motor yağı değişimi yapılan akaryakıt istasyonlarını, tamirhaneleri, servisleri ve diğer motor yağı değişimi yapılan işletmeleri,

n) PCB: 27/12/2007 tarihli ve 26739 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Poliklorlu Bifenil ve Poliklorlu Terfenillerin Kontrolü Hakkında Yönetmeliğin kapsamına giren maddeleri,

o) Piyasa payı: Üreticilerin, bir önceki yıl piyasaya sürdükleri madeni yağ miktarının, tüm yağ üreticilerinin yurt içinde piyasaya sürdükleri madeni yağ miktarına oranını,

ö) Rafinasyon: Atık yağların her türlü kirlenme, oksidasyon ürünlerinden, partiküllerden ilave kirlilik üretmeyen teknolojilerle yüksek verimde arındırılarak TS 13369 standardına uygun baz yağ elde edilmesini,

p) Üretici: Satış yöntemine bağlı olmaksızın;

1) Kendi markasıyla madeni yağ üreten ve piyasaya süren,

2) Kendi markasıyla başka tedarikçiler tarafından üretilen madeni yağı piyasaya süren,

3) Ticari amaçlarla madeni yağ ithal eden, gerçek ve/veya tüzel kişileri,

r) Yakma tesisi: Atıkların Yakılmasına İlişkin Yönetmelikte tanımlanan yakma tesisini,

s) Yetkilendirilmiş kuruluş: Atık Yönetimi Yönetmeliğinde tanımlanan ve piyasa payları toplamı en az %10 olan yağ üreticileri tarafından kurulan organizasyonu, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Genel İlkeler, Görev, Yetki ve Yükümlülükler

Genel ilkeler

MADDE 5 – (1) Atık yağların yönetimine ilişkin genel ilkeler şunlardır:

a) Atık yağların toprağa, kanalizasyona, denizlere, göllere, akarsulara ve benzeri alıcı ortamlara verilmesi, akaryakıtı karıştırılması, akaryakıt olarak kullanılması, kullandırılması ve uygun olmayan yöntemlerle geri kazanılması, yakılması ve/veya bertarafı yasaktır.

b) Atık yağların, Ek-1'de yer alan farklı gruptaki atık yağlarla ve diğer atıklar ile karıştırılmaması, kaynağında ayrı olarak biriktirilmesi ve uygun koşullarda geçici depolanması esastır.

c) Atık yağlara su, çözücü, toksik, tehlikeli ve/veya diğer maddelerin ilave edilmemesi esastır.

ç) Farklı gruplardaki atık yağların birbiriyle karıştırılmaması esastır.

d) Atık yağlar, yetkilendirilmiş kuruluşlarca toplanır ve taşınır. Yetkilendirilmiş kuruluş, kendisine ait lisanslı atık taşıma araçları bulunan atık üreticileri ve/veya rafinasyon tesisleriyle atık yağların taşınması amacıyla iş birliği yapabilir.

e) Atık yağların, izin ve yetkisi olmayan üçüncü kişiler tarafından toplanması, taşınması, rafinasyonu, enerji geri kazanımı ve/veya bertarafı yasaktır.

f) Atık yağların neden olduğu çevresel kirlenme ve bozulmadan kaynaklanan zararlardan dolayı yağ üreticileri, yetkilendirilmiş kuruluşlar, atık yağların geçici depolanması, toplanması, taşınması, rafinasyonu, enerji geri kazanımı ve bertarafı faaliyetlerinde bulunanlar müteselsilen sorumludurlar. Sorumluların bu faaliyetler sonucu meydana gelen zararlardan dolayı genel hükümlere göre tazminat sorumluluğu saklıdır. Atık yağların yönetiminden sorumlu kişilerin çevresel zararı durdurmak, gidermek ve azaltmak için gerekli önlemleri almaması veya bu önlemlerin yetkili makamlarca doğrudan alınması nedeniyle kamu kurum ve kuruluşlarınca yapılan gerekli harcamalar, 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre atıkların yönetiminden sorumlu olanlardan tahsil edilir.

g) Atık yağların rafinasyon tesisine kabulü öncesinde analizi rafinasyon tesisi tarafından yapılır. Yapılan analiz sonucunda PCB değeri 20 ppm'e kadar olan ve %1 klor değerini aşmayan atık yağlar rafinasyon tesisleri tarafından işlenir. PCB değeri 20-50 ppm arasında olan ve %1 klor değerini aşmayan atık yağlar beraber yakma tesisine, PCB değeri 50 ppm üzerinde olan veya %1 klor değerini aşan veya rafinasyonu mümkün olmadığı tespit edilen atık yağlar yakma tesisine gönderilir. Rafinasyon tesislerinde atık yağlardan TS 900-1 EN ISO 3170 standardına uygun şekilde numune alınarak PCB için TS EN 12766-1, TS EN 12766-2, klor için TS ISO 15597 ile ulusal ya da uluslararası kabul görmüş standart metotlar kullanılarak analiz yapılır.

ğ) Atık yağların ithalatı yasaktır; ihracatı ve transit geçişinde Atık Yönetimi Yönetmeliği hükümleri uygulanır.

h) Atık yağların, atık ara depolama tesisleri ile düzenli depolama tesislerine gönderilmesi ve bu tesislere kabul edilmesi yasaktır.

ı) Atık yağ taşıyacak araçlar için il müdürlüğünden taşıma lisansı alınması zorunludur. Atık yağların taşınmasına ilişkin esaslar Bakanlıkça belirlenir.

(2) Atık yağların rafinasyonunda, ilave kirlilik oluşturulmaksızın temiz üretim teknolojilerinin kullanılması ve yüksek verimde baz yağ üretilmesi esastır.

(3) Motorlu araç sahiplerinin motor yağı değişimlerini il müdürlüğünden izin belgesi almış motor yağı değişim noktalarında yaptırması esastır. Tüzel kişiler hariç olmak üzere motorlu araç sahibi gerçek kişiler, yağ değişimini kendileri yapmaları halinde oluşan atık motor yağlarını motor yağı değişim noktalarına teslim ederler.

(4) Yetkilendirilmiş kuruluş piyasa payı hesabında; yetkilendirilmiş kuruluşun toplama organizasyonuna dâhil olan yağ üreticilerinin, bir önceki yıl piyasaya sürdükleri madeni yağ miktarının tüm yağ üreticilerinin yurt içinde piyasaya sürdükleri madeni yağ miktarına oranı esas alınır.

(5) 26/12/2004 tarihli ve 25682 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Gemilerden Atık Alınması ve Atıkların Kontrolü Yönetmeliği kapsamındaki atık kabul tesislerinden çıkan sintine ve slaçlar hariç olmak üzere karışık atıkların distilasyonu sonucu oluşan atık yağlar, rafinasyona uygun olması halinde atık yağ rafinasyon tesisleri tarafından kabul edilebilir.

Bakanlığın görev ve yetkileri

MADDE 6 – (1) Bakanlık;

a) Atık yağların çevre ile uyumlu bir şekilde yönetilmesine ilişkin program ve politikaları tespit etmekle,

b) Bu Yönetmeliğin uygulanması hususunda iş birliği ve koordinasyonu sağlamak ve gerekli idari tedbirleri almakla,

c) Kurum ve kuruluşların yetkilendirilme esaslarını belirlemekle, yetkilendirmekle, yetkilendirilen kuruluşları denetlemekle, bu Yönetmeliğe ve yetkilendirme esaslarına aykırılık halinde gerekli yaptırımın uygulanmasını sağlamakla ve yetkiyi iptal etmekle,

ç) Atık yağ rafinasyon tesislerine çevre lisansı vermekle,

d) Atık yağların oluşumundan bertarafına kadar yönetimlerini kapsayan tüm faaliyetlerin izlenmesini, kontrolünü ve denetimlerini yapmakla,

e) Atıkların çevreyle uyumlu bir şekilde yönetimine ilişkin teknoloji ve yönetim sistemlerinin kurulmasında ulusal ve uluslararası koordinasyonu sağlamakla,

f) Deneme üretimine katılım sağlamakla ve takip etmekle,

g) Deneme üretim planını ve deneme üretimi sonuç raporunu incelemek ve görüş vermekle,

görevli ve yetkilidir.

İl müdürlüklerinin görev ve yetkileri

MADDE 7 – (1) İl müdürlükleri;

a) Atık yağların yönetimini kapsayan bütün faaliyetlerin kontrolünü ve denetimini yapmak, ilgili mevzuata aykırılık halinde yaptırım uygulamakla,

b) Atık yağ taşıma faaliyeti gerçekleştiren firmalara ve araçlara lisans vermekle, faaliyetlerini denetlemekle ve gerekli hallerde lisansı iptal etmekle,

c) Deneme üretimine katılım sağlamakla ve takip etmekle,

ç) Motor yağı değişimi yapılan akaryakıt istasyonları, tamirhaneler, servisler, kamu kurum/kuruluşları, belediyeler, madencilik faaliyeti gösteren işletmeler ve diğer motor yağı değişimi yapılan işletmelere izin belgesi düzenlemekle, Bakanlık veri sistemine kayıtlarını yapmakla ve denetlemekle,

d) Atık yağların etkin ve verimli bir şekilde toplanabilmesi için, lisanslı atık taşıma araçlarının şehir içi hareketlerini kolaylaştırıcı düzenlemeleri belediyelerle iş birliği içinde yapmakla, görevli ve yetkilidir.

(2) Milli Savunma Bakanlığı ve Milli Savunma Bakanlığının kadro ve kuruluşunda gösterilen kurumlar ile bağlı ve ilgili kuruluşlarındaki çevre denetimleri 24/7/2009 tarihli ve 27298 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Türk Silahlı Kuvvetleri Çevre Denetimi Yönetmeliği kapsamında yürütülür.

Atık yağ üreticisinin yükümlülükleri

MADDE 8 – (1) Atık yağ üreticileri;

a) Atık yağ oluşumunu en az düzeye indirecek şekilde gerekli tedbirleri almakla,

b) Farklı gruplardaki atık yağları birbirleriyle, su, çözücü, toksik, tehlikeli ve/veya diğer maddelerle/atıklarla karıştırmamakla,

c) Ek-1'de yer alan gruplara göre atık yağlarını kaynağında ayrı biriktirmek ve Atık Yönetimi Yönetmeliğinin 13 üncü maddesindeki hükümler doğrultusunda geçici depolama alanı kurmakla,

ç) Geçici depolama alanında kolayca doldurulup boşaltılabilir nitelikte üzerinde "atık yağ" ibaresi bulunan variller veya tanklar kullanmakla, kullanılan ekipmanlarda taşma, dökülme, sızma ve benzeri durumları engelleyecek tedbirleri almakla,

d) Atık yağları yetkilendirilmiş kuruluşlara teslim etmekle,

e) Atık beyan formunu bir önceki yıla ait bilgileri içerecek şekilde her yıl Ocak ayından itibaren başlamak üzere en geç Mart ayı sonuna kadar Bakanlıkça hazırlanan çevrimiçi uygulamalar kullanarak doldurmak, onaylamak, çıktısını almak ve beş yıl boyunca bir nüshasını saklamakla,
yükümlüdür.

(2) Motor yağı değişimi yapılan işletmeler, Atık Yönetimi Yönetmeliğinin 13 üncü maddesindeki hükümler doğrultusunda geçici depolama alanı kurmakla, il müdürlüğüne başvurarak Ek-3'te yer alan belgeyi almakla, Bakanlığın çevrimiçi programlarına kayıt olmakla, motor yağı değişimine ilişkin bilgileri çevrimiçi programı kullanarak bildirmekle ve onaylamakla yükümlüdür.

Yağ üreticilerinin yükümlülükleri

MADDE 9 – (1) Yağ üreticileri;

a) Piyasaya sürülen/ithal edilen madeni yağ miktarını türlerine göre Bakanlıkça belirlenen esaslara uygun şekilde bildirmekle,

b) Piyasaya sürülen madeni yağların ambalajlarını Ek-2'de belirtildiği şekilde etiketlemekle,

c) Piyasaya sürdüğü madeni yağların ambalajlarının etiketlerinde, satış yerlerinde ve geçici depolama noktalarında; atık yağların bu Yönetmelik hükümleri doğrultusunda yönetimine ilişkin olarak Ek-2'de yer alan uyarıların ve sembolün kullanıcının görebileceği yer ve şekillerde bulunmasını sağlamakla,

ç) Atık yağların toplanması ve bu Yönetmelik hükümleri doğrultusunda yönetimlerini sağlamak amacıyla, madeni yağ satışı yaptığı yerleri yazılı olarak bilgilendirmekle, halkın eğitimi ve bilinçlendirilmesine yönelik çalışmaları yapmakla,

d) EPDK tarafından belirlenen usul ve esaslar kapsamında hazırlanan Yeminli Mali Müşavirlik Üretim Tasdik Raporunun bir suretini her yıl Mart ayı sonuna kadar Bakanlığa sunmakla,

e) Atık yağların toplanmasını sağlamak üzere yetkilendirilmiş kuruluşa üye olmakla,

f) Yetkilendirilmiş kuruluşa üye olmak suretiyle kullanım sonrası ortaya çıkan atık yağların bu Yönetmelik hükümleri çerçevesinde ülke genelinde toplanmasını, rafinasyonunu ve/veya bertaraf edilmesini sağlamakla ve bununla ilgili olarak Bakanlığa bildirimde bulunmakla, rafinasyon tesisleri ile toplamaya ilişkin iş birliği yapmakla, bu Yönetmeliğe uygun olarak yönetimlerini sağlamak amacıyla gerekli harcamaları karşılamakla,
yükümlüdür.

Yetkilendirilmiş kuruluşların yükümlülükleri

MADDE 10 – (1) Yetkilendirilmiş kuruluşlar;

a) Toplamda en az %10 olan piyasa payını sağlamakla,

b) Bakanlıkça belirlenen esaslar çerçevesinde yetki belgesi almakla,

c) Atık Yönetimi Yönetmeliği ile yetkilendirilmiş kuruluşlara getirilen yükümlülüklerle uymakla,

ç) Atık yağların bu Yönetmelik hükümleri doğrultusunda toplanması ve taşınmasını sağlayarak atık yağları, atık yağ rafinasyon tesislerine teslim etmekle ve bununla ilgili olarak Bakanlığa raporlamada bulunmakla,

d) Atık yağların bu Yönetmelik hükümleri çerçevesinde yönetiminin sağlanması amacıyla Bakanlıkla koordinasyonlu olarak eğitim ve bilinçlendirme faaliyetlerini düzenlemekle, bu faaliyetlere destek olmakla, bu faaliyetlerin sürekliliğini sağlamakla,

e) Atık yağların yönetimi için kapasite oluşturmakla, atık yağların toplanması amacıyla ülke genelinde atık yağları toplayacak şekilde gerekli sistemi kurmak veya kurulmasını sağlamakla ve bunlara ilişkin harcamaları karşılamakla,
yükümlüdür.

yükümlüdür.

Atık yağ rafinasyon tesislerinin yükümlülükleri

MADDE 11 – (1) Atık yağ rafinasyon tesisleri;

a) Atık Yönetimi Yönetmeliğinin 10 uncu maddesinin birinci fıkrası hükümlerine uymakla,

b) EPDK'dan aldıkları uygun bulma kararı kapsamında Bakanlıktan "Atık Yağ Rafinasyonu" konulu çevre lisansı almakla,

c) EPDK'dan atık yağdan baz yağ üretimine ilişkin alt başlık kapsamında madeni yağ lisansı almakla,

ç) Tesislerini, TS 13541 standardına uygun olarak tesis etmek ve/veya uygun hale getirmekle,

d) Atık yağlardan TS 13369 standardına uygun baz yağ üretimi için deneme üretimi planını Bakanlığa sunmak, deneme üretimine ilişkin harcamaları karşılamakla,

e) Atık yağların rafinasyon işleminden önce 5 inci maddenin birinci fıkrasının (g) bendi uyarınca numune olarak analizini yapmakla, yapılan analiz sonucuna göre 12 nci maddenin dördüncü fıkrasındaki hükümler çerçevesinde yönetimini sağlamakla,

f) Bakanlığın çevrimiçi programlarına kayıt olmakla ve tesisine kabul ettiği, işlediği, bakiye olarak oluşturduğu atıklar ile atık işleme faaliyeti neticesinde oluşturduğu/ürettiği ürünlerin bilgisini içeren kütle-denge bilgisini hazırlamakla, çevrimiçi programı kullanarak bildirim yapmakla ve onaylamakla,

g) Baz yağ ve atık yağ karakterizasyon tespitine ilişkin testleri yapmak üzere tesis içinde kendi bünyesinde TS EN ISO/IEC 17025 akreditasyonuna sahip bir laboratuvara sahip olmakla,
yükümlüdür.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Atık Yağların Rafinasyonu ve Bertarafı

Atık yağların rafinasyonu ve bertarafına ilişkin esaslar

MADDE 12 – (1) Atık yağlar, TS 13369 standardına uygun olarak baz yağ üreten, TS 13541 standardına uygun olan ve Bakanlıktan "Atık Yağ Rafinasyonu" konulu çevre lisansı almış tesisler tarafından rafinasyona tabi tutulur.

(2) Rafinasyon tesislerinin işletilmesinde asgari olarak deneme üretimindeki koşullar esas alınır.

(3) Rafinasyon tesislerinde atık yağın işlenmesi sonucunda oluşan bakiye atıklar ilgili mevzuat kapsamında geri kazanılır, geri kazanımının mümkün olmaması durumunda ise beraber yakma veya yakma tesislerinde işlem görür.

(4) Rafinasyon tesisinde yapılan analiz sonucunda;

a) PCB değeri 20 ppm'e kadar olan ve %1 klor değerini aşmayan atık yağlar, atık yağ rafinasyon tesislerinde rafinasyona tabi tutulur.

b) PCB değeri 20-50 ppm arasında olan ve %1 klor değerini aşmayan atık yağlar, beraber yakma tesislerinde enerji geri kazanımı amacıyla ek yakıt olarak kullanılır.

c) PCB değeri 50 ppm üzerinde olan veya %1 klor değerini aşan atık yağlar, yakma tesislerinde bertaraf edilir.

(5) Atık yağ rafinasyon tesisleri, çevre lisansları kapsamında gösterdikleri faaliyetlere ilişkin her yıl Bakanlık tarafından denetlenir.

Atık yağ rafinasyon tesislerine çevre lisansı verilmesi ve deneme üretimi

MADDE 13 – (1) Atık yağ rafinasyon tesisi kurmak ve/veya işletmek isteyen gerçek ve/veya tüzel kişiler Bakanlıktan çevre lisansı almak zorundadır.

(2) Çevre lisansı alınması için deneme üretimi yapılması zorunludur. Deneme üretimi planı, Ek-4'te yer alan plan formatı doğrultusunda hazırlanarak rafinasyon tesisi tarafından Bakanlığa sunulur. Deneme üretimi planı Bakanlıkça uygun bulunmadan deneme üretimi başlatılamaz.

(3) Deneme üretimi planının Bakanlıkça uygun bulunmasının ardından rafinasyon tesisinde üretilen baz yağın TS 13369 standardına uygun olarak üretildiğinin ispatı amacıyla üretim prosesi tamamlanmaya kadar deneme üretimi gerçekleştirilir.

(4) Deneme üretiminde kullanılacak atık yağlar Bakanlıkça belirlenen esaslara uygun şekilde yetkilendirilmiş kuruluş tarafından rafinasyon tesisine teslim edilir.

(5) Deneme üretiminde Bakanlık, il müdürlüğü, Türk Standardları Enstitüsü (TSE) ve Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu Başkanlığı Marmara Araştırma Merkezi Başkanlığı (TÜBİTAK MAM) yetkilileri bulunur.

(6) Prosese beslenecek atık yağdan TS 900-1 EN ISO 3170 standardına uygun şekilde numune alınarak Ek-5'te yer alan parametrelere göre analiz edilmek üzere Bakanlık Çevre Referans Laboratuvarı veya TÜBİTAK MAM'a gönderilmesiyle deneme üretimi başlatılır.

(7) Deneme üretimi esnasında proses incelemesi ve prosesin takibi amacıyla ara ürün ve atıklardan numune alınarak analiz edilir. Bu analizler deneme üretimi yapılan tesisin laboratuvar altyapısının uygun olması halinde, deneme üretimini takip eden kurum yetkililerinin nezaretinde tesiste yapılabilir. Laboratuvar altyapısının uygun olmaması halinde analizler Bakanlık Çevre Referans Laboratuvarı veya TÜBİTAK MAM'da yapılır.

(8) Deneme üretimi sonucunda oluşan baz yağdan Bakanlık, TSE ve TÜBİTAK MAM tarafından numune alınarak TS 13369 standardına uygunluğu belirlenir.

(9) Deneme üretimi sonucunda TÜBİTAK MAM tarafından sonuç raporu hazırlanarak Bakanlığa sunulur. Deneme üretimi sonuç raporunda tesis akım şeması, kütle dengeliği, proses koşulları (sıcaklık, basınç, vakum, süre, baz yağ verimi), tesisin fiili kapasitesi ile altıncı, yedinci ve sekizinci fıkralar gereğince yapılan analizlerin sonuçları doğrultusunda tesisin atık yağdan baz yağ üretimine ilişkin teknik yeterliliği değerlendirilir. Bakanlıkça sonuç raporunun uygun bulunması halinde rafinasyon tesisi Çevre İzin ve Lisans Yönetmeliğine göre geçici faaliyet belgesi almak üzere Bakanlığa başvurur.

(10) Çevre lisansı alınması işlemlerinde Çevre İzin ve Lisans Yönetmeliği hükümleri uygulanır. Deneme üretimi hariç olmak üzere atık yağların rafinasyonuna EPDK'dan atık yağdan baz yağ üretimine ilişkin alt başlık kapsamında madeni yağ lisansı alınmadan başlanamaz.

(11) Rafinasyon tesisinin prosesinde değişiklik olması durumunda deneme üretimi bu madde hükümleri uyarınca yeniden yapılır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM **Çeşitli ve Son Hükümler**

İdari yaptırım

MADDE 14 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında 2872 sayılı Çevre Kanununda öngörülen müeyyideler uygulanır.

Yürürlükten kaldırılan yönetmelik

MADDE 15 – (1) 30/7/2008 tarihli ve 26952 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Atık Yağların Kontrolü Yönetmeliği yürürlükten kaldırılmıştır.

Mevcut tesisler

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) "Atık Yağ Geri Kazanım" konulu çevre lisansına sahip mevcut tesisler, bu Yönetmelikte yer alan atık yağ rafinasyon tesisi şartlarını 1/1/2021 tarihine kadar yerine getirerek "Atık Yağ Rafinasyonu" konulu çevre lisansı almak için Bakanlığa başvuruda bulunurlar.

Motor yağı değişimi yapılan işletmeler

GEÇİCİ MADDE 2 – (1) Motor yağı değişimi yapılan işletmeler, 1/1/2021 tarihine kadar bu Yönetmelik hükümleri çerçevesinde il müdürlüğünden izin belgesi almak ve Bakanlığın çevrimiçi programlarına kayıt olmakla yükümlüdür.

Mevcut yetkilendirilmiş kuruluş

GEÇİCİ MADDE 3 – (1) Bu Yönetmeliğin yürürlüğe girmesinden önce Bakanlıktan yetki alan yetkilendirilmiş kuruluş, faaliyetlerini bu Yönetmelik hükümlerine uygun olarak yürütür. Söz konusu yetkilendirilmiş kuruluş, 1/1/2021 tarihine kadar 10 uncu maddede yer alan piyasa payı şartları ile bu Yönetmelikle getirilen ilave şartları sağladığına ilişkin bilgi ve belgeleri Bakanlığa sunmakla yükümlüdür.

Yürürlük

MADDE 16 – (1) Bu Yönetmelik 1/1/2020 tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 17 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Çevre ve Şehircilik Bakanı yürütür.

[Ekleri için tıklayınız.](#)